

ogfaa rejse; men hvad er der vundet derved? Ikke det Mindste, thi vi styde derved blot Udgifterne ud, idet Laanet jo dog engang skal tilbagebetales. Saa er der endelig Skattepaalæg. Ministeriet veed jo godt, hvorledes det skal bære sig ad dermed, og skal man virkelig bygge Jernbanerne, saa vil man ogsaa være nødt til at bruge dette Middel. Jeg nærer heller ikke mindste Tvivl om, at Landet kan bære en saadan Skat, men man plukker Folk den ene Gang efter den anden, og hvergang bliver Evnen mindre og mindre. Jeg skal ikke negte, at jeg kommer til at tænke paa det taalmodige Saar, hvorefter Fablen fortæller, at der kom En og klappede det, og derefter endnu En og klappede det, og saa fremdeles, og hver Gang der kom En og klappede det, tog han en Bunte Ud med sig, indtil Aaret tilsidst blev saa skaldet, at da det kom hen og saae sig i Spejlet, gav det sig til at græde over sine Benner (Munterhed). Ja, det er en Fabel, og Fabelne fortælle lidt kuriøse Ting, men ofte er der dog Mening deri. Nu forekommer det mig, at det vilde være ganske hensigtsmæssigt at gjøre en lille Pause og først se til, hvorledes det gaar med Søbjerg Havn, og om der skulde være nogenlunde rimelig Udsigt til at faae denne Havn saaledes istand, at der kan komme Skibe ind deri, [og den i det Hele taget kan blive ordentlig besejlet. Jeg vil ikke tale om Landet deromkring, thi jeg for mit Bedkommende tror ikke, at det vil bringe synderlig Værd dertil. Jeg siger altsaa, om vi dog ikke skulde opsætte denne Sag og afvente de bedre Tider, som der dog er nogen Udsigt til, ville vise sig, at sige, hvis vi holde nogenlunde paa Kassen. Som bekendt ville vi, om jeg ikke huffer fejl, i 1876 blive fri for meget betydelige Udgifter, der nu aarlig gaa af Statskassen, nemlig for det 3 pCt. engelske Laan og for det andet engelske Laan af 1864 og endelig for det, som vi betale til Banken, hvilket om trent vil være 2 1/2 Million Rd. aarlig. Hvis vi ikke ville gjøre Gjæld isorveien, men spare til den Tid, ville vi rimeligvis kunne bygge Baner og gjøre andre Anlæg, som i sig kunne være ønskelige, men for Diebliffet mener jeg

og mine ærede Medforslagsstillere, at det er bedst at standse og afvente bedre Tider og det var, fordi der er Udsigt til saadanne i 1876, at jeg tillod mig at nævne dette Tidspunkt. Jeg har nu ikke mere at sige til, hvad jeg har sagt, thi jeg har ikke Lyst til at optage de gamle Forhandlinger. Jeg har som sagt den Dvetydning, at ærede Medlemmer ville have denne Sag i frist Minde eller iallfald have tænkt over den, saa at al Tale ikke vil kunne indvirke paa Afstemningen. Det er sagt mig, men jeg veed ikke, om det er sandt, at dette Forslag skulde afvises; Herre, Gud! det kan jeg finde mig i, og jeg maa derfor ganske overlade det til de ærede Herrer.

Tauber: Det er med Glæde, at jeg har set dette Forslag fremkomme, skjøndt jeg ikke kan tiltræde det eller ønske det vedtaget i den Skikkelse, hvori det er indbragt. Dette Forslag gaaer, som man vel maa lægge Mærke til, ud paa, at Tidsfristen baade for den vestjydsk og for den sydjydsk Bane skal forlænges, idet den skal udsættes til 1878. Jeg tror nu, hvad navnlig den sidste Bane angaar, at man ikke fra nogen Betragtning vil kunne give denne Tanke Medhold, medmindre man staar paa det Standpunkt, at man overhovedet skal se at komme bort fra den vest- og syd- jydsk Bane. Jeg finder, at det er en ligefrem og nødvendig Pligt for os, naar vi have bygget Søbjerg Havn, saa tillige at bygge den sydjydsk Bane, hvorimod jeg ikke anser det for saa nødvendigt, at den vestjydsk Bane bygges samtidig med den sydjydsk, naar der blot sørges for, at den vestjydsk Banes Fortsættelse ikke bliver udført, men at der tages fat paa den umiddelbart efter, at den sydjydsk Bane er fuldendt, hvilket efter den nugældende Lov vil være den første Juli 1874. Jeg for mit Bedkommende skulde altsaa ønske Loven forandret saaledes, at den indskrænktes til den vestjydsk Bane, og at Tidsfristen for den syd- jydsk Banes Fuldendelse blev sat noget tidlige- gere, end der er foreslaet i det foreliggende Lovforslag, og dersom Sagen kommer saa vidt, vil jeg forbeholde mig at stille Endringsfor- slag desangaaende til 2den Behandling.